

5.A nemzeti érték rövid, szöveges bemutatása, egyedi jellemzőinek és történetének

leírása

Előzmény:

Az 1990-es évek végén meglátogatta Mezőberényt a helyi gyökerekkel rendelkező Bereznai Miklós nyomdász, könyvkötő és saját, valamint testvére, a mai magyar kortárs művészet kiemelkedő alakja, Bereznai Péter nevében felajánlott egy igen nagy értékkel bíró, kortárs művészeti alkotásokból álló gyűjteményt azzal, hogy cserébe annak méltó helyen történő elhelyezését kérte a Várostól. A lelkesedés azonnal megvolt és tovább gondolva a dolgot, galériát és művésztelepet álmodtak a kultúra helyi képviselői, s ezt az álmunkat megosztották a felajánlást tevő művésszel. Péter vevő volt a művésztelep gondolatára, izgalmas ötletnek tartotta, és támogatóan állt az elképzelés mellé azzal, hogy a legjobb alkotók közül hoz a városba néhányat. Sajnos ez az ötlet akkor, különböző okoknál fogva nem valósulhatott meg.

Cél:

A kortárművészet megismertetése, népszerűsítése, támogatása, továbbá egy helyi kortárművészeti gyűjtemény alapjainak megteremtése. A művésztelep elindításakor senki nem gondolt arra, hogy versenyezni lehet, Szentendre, Szigliget, vagy Mártély alkotói környezetével, lehetőségeivel, de a szervezők azzal tisztában voltak, hogy olyan mást tudnak kínálni a Mezőberénybe érkező alkotóknak, amit csak itt tapasztalhatnak meg. Kellemes alföldi környezetet, befogadó embereket, karaktereket, a város máshoz nem hasonlítható hangulatát.

Mára – igaz nagy alázattal és óvatossággal – de a verseny helyzetet is vállalják. Hogy honnan veszik a bátorságot?

Egy olyan, étellel teli város kíván alázattal és tisztelettel versengeni a nagyokkal, amely múltjával és jelenével büszkélkedhet és tudatosan dolgozik a jövőjén is. És még azzal is büszkélkedhet, hogy ezt kívülállók is így látják. (A teljesen véletlenül, rangrejtve városunkba tévedt amerikai újságíró Seth Kugel 2014. február 5-én a The New York Timesben városunkról megjelent nagy terjedelmű írásában „finoman elbűvölő településként” jellemezte Mezőberényt.)

Indulás:

2012-ben Siklósi István polgármester hathatós közbenjárására az ötletből megvalósított program lett. A következő művészek vettek részt a munkában: Bácskai Bertalan festőművész, Bereznai Péter festőművész, Lestyán Goda János szobrászművész, valamint Papp Zoltán tanár, grafikusművész (a program előkészítője, szervezője). A Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium kollégiumában kiváló körülmények között, inspiráló környezetben valósult meg az egy hetes program (2012. augusztus 12-19-ig).

Az első évben a részt vevő alkotók szakmai javaslatai-, továbbá a város fennhatósági elképzeléseinek mentén (létszám és időkeret, valamint ennek finanszírozása), körvonalazódtak a főbb szerkezeti elképzelések, melyek a következő „pontokban kerültek rögzítésre” : 1. A „kereskedelmi képzőművészet” távoltartása! 2. Minimum tíz éves működtetési időszak. 3. A cikluson belül, a programot évente vagy két évente rendszeresen meg kell szervezni! 4. Kis létszámú (8 fő) csoportokban történő gondolkodás, professzionális képzőművészek meghívása, az alkotás alapfeltételeinek biztosítása (alkotáshoz szükséges inspiratív, nyugodt tér, szállás, étkezés). 5. A művésztelepek időrendje tekintetében, 8-10 napos rendszerben érdemes gondolkodni. 6. A műhelyszükségletek, továbbá a rendelkezésre álló időkeret okán javasolt és preferált képzőművészeti területek a következők: grafikai ág, festészeti ág. 7. Résztvevő művészek iránti elvárás: művészeti irányú végzettség vagy országos szintű (rangos) egyesületi tagság /pl.: MAOE (Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete) tagság/, progresszivitás, együttműködő munkára való fogékonyság. 8. A részt vevő alkotók minden évben egy-egy munkát hagyományozzanak a település kortárs

gyűjteménye számára! 9. A művésztelepek munkáját minden évben kiállítás zárja. 10. A felajánlott alkotások végleges helyi gyűjteménybe kerülését független zsűri bírálja el (külön 2012-es kiállítás címe: „Közös pontok”)

A kitűzött értéknívó megtarthatósága, átörökítése, illetve a létrejövő gyűjtemény elvárt szerkezete (változatosság) megkívánja, hogy a résztvevő alkotók közel fele állandó résztvevő legyen, míg a csoport többi tagja minden évben más meghívott alkotók köréből tevődjék össze.

Folytatás:

2012 őszén, a Mezőberényben bemutatott kiállítási anyag bővített kollektívja Túrkevéren, a Templom Galériában került kiállításra, „A mért értékek fölött” címmel.

2013-ban kicsit változott az alkotók köre, így a művésztelepen Bakos Ferenc grafikusművész, Bácskai Bertalan festőművész, Bereznai Péter Munkácsy-díjas képzőművész Goór Imre festőművész, Henn László András festőművész, Papp Zoltán művész-tanár, Pataki Ferenc festő és grafikusművész és Pézes Géza grafikusművész vett részt. A tábor 2013-ba is a művészek alkotásaiból összeállított kiállítással fejeződött be.

2014-ben, rendhagyó módon, a nyári alkotói időszakot megelőzően, Szegeden az EDF Galériában tartottak kiállítást a III. Mezőberényi Művésztelep alkotói, „Privát terek” címmel.

2014-ben harmadik alkalommal kerül megrendezésre a tábor, új helyszínnel, a Piknik Parkban, augusztus 10. és 17. között.

6.Indoklás az értéktárba történő felvétel mellett

Miért fontos?

-A laikusnak

A kortárs művészet megértése, befogadása nem egyszerű feladat. A látogatók többségének vizuális befogadóképessége erősen kötődik a szépművészettel, akadémizmussal záródó művészettörténeti időszakokhoz. Az 1910-es évektől megváltozott, individualizálódott vizuális nyelv megváltoztatta a kép és a néző hagyományos értelemben vett viszonyát. Sokszor érezheti a laikus műelemző, hogy nem érti az elé táruló alkotásokat, hogy nem tudja mit akart mondani, kifejezni az alkotó. De neki nem is az a dolga, hogy az alkotó gondolatait bogozgassa, hogy az izmusok, és irányzatok számára bonyolult útvesztőiben bolyongjon. A laikusnak annyit kell tennie, hogy nyitottan álljon az alkotás elé, zárjon ki mindent a körülötte lévő világból, kizárólag az alkotásra koncentráljon, és engedje el a fantáziáját. Ha elég nyitott, akkor biztosan tapasztalja, hogy az alkotás gondolatokat ébreszt benne.

Hogy az a gondolat nem az lesz, amelyre a művész gondolt az alkotás során? Egyáltalán nem baj, a lényeg, hogy az elé táruló esztétikai élmény elindította gondolatait. Persze az sem elképzelhetetlen, és egyáltalán nem baj, ha az alkotó és a befogadó gondolatai egybecsengenek.

Ennek az élménynek a megtapasztalása az egyik legfontosabb célja a művésztelepnek, ezért zárul minden alkalommal kiállítással a program.

-Műérték, alkotóknak

A művésztelepek ideje alatt lehetőség nyílik találkozni, beszélgetni az alkotókkal (nem zavarva őket). Ezen keresztül megismerhetik a készülő munkák, sorozatok, mögöttes koncepcióját, bepillantást nyerhetnek a folyamatba, ahol a cél, a gondolat, a ráció, az intenció, az anyag alakításának folyamata, egységében hozza létre a többretegű jelentésstruktúrával, egyéni jelrendszerrel rendelkező műalkotásokat. A záró kiállítás lehetőséget ad országosan és/vagy nemzetközileg elismert művészek műveivel helyben, „személyesen” találkozni, ezáltal átélni „a megismerést, a lélek örömét” (Delacroix). Ezzel együtt a „telep” - jellegének megfelelően – a művészek találkozásának, közös munkálkodásának, szakmai eszmecseréjének is terepe, ahol megismerhetik egymás gondolati világát, alkotói habitusát. Ezen át mód nyílik a frissülésre, töltekezésre. Merítenek a megtapasztalásokból.